

Min Vän

F. Edquist, 1914

August N. Peterson

$\text{♩} = 110$

1. Hur ljuv-ligt att i ung-a å - ren Få lä - ra kän-na fräl - sa - ren Och
2. I bi - beln ser jag, hur han van-drar Från ort till ort och hjälp bes - kär. Fast
3. Sål - juv och mild hans stäm-ma lju - der: O kom-men, I be - tun - ga - de. Små
4. Jag ser, hur han på kor - set hän-ger Och dör för mi - na syn - der där, Men

Refräng

föl - ja ho - nom glatt i spä - ren På fri - dens väg till him-me - len!
mån-gen där-för ho - nom klan - drar, De ar - mas vän han all - tid är. Han
bar - nen i sin famn han bju - der, Sin nåd åt al - la vill han ge.
han ock dö - dens por - tar spräng-er. Han le - ver städs och är mig när.

vän - nen är, som al - drig svi - ker, Om an - dra vän - ner svi - ka mig. Hans

tro-fast-het ej från mig vi-ker, Han le-der mig den rät-ta stig.